

Izhaja

vsak četrtek (po
tudi večkrat)
prihodni

Licejska knjiz

Dopisi na
šiljajo ure
Veliko

Rokopisi na
strani lista
naj

Ljubljana

eni
4 stran

Rokopisi
ne vračajo.
Dopisom je treba za odgovor
priložiti poštno znamko.

Nefrankirani dopisi se ne
sprejmejo.

MIR

Glasilno koroških Slovencev.

Velja

za celo leto . . . . . K 20.—
» pol leta . . . . . » 11.—
» četrt » . . . . . » 6.—
» 1 mesec . . . . . » 2.—
za inozemstvo primeroma več.
Naročnina se plačuje vnaprej.

Za oglasila se plačuje po 50 v, med
besedilom po 1 K za 1 cm² vsakokrat,
minimum 24 cm². — Za poslano se
plačuje po 80 v, za parte, zahvale in
izjave po 1 K za 1 cm². — Za male
oglasje se plačuje po 30 v za besedo;
debelo tiskano 60 v vsakokrat;
minimum 5 K.

Za izvestilo pri upravnistvu 3 K posebej.
Vprašanjem je za odgovor priložiti znamko.

Denar naj se pošilja na naslov:
Upravištvo lista »Mir«,
Prevalje, Koroško.

Leto XXXIX.

Prevalje, 17. julija 1920.

Št. 35

Nemška pisma.

VIII.

Meßner Nageletu:

Euer Hochwohlgeboren!

Zum größten Bedauern und Befremden mußte man erfahren, daß Euer Hochwohlgeboren diese Zuversicht nicht teilen (namreč da bodo Nemci zmagali), ja sogar der gegenteiligen Ansicht sind und diese Ansicht auch öffentlich vertreten. Ich wage zu bemerken, daß Ihr Urteil, das Urteil eines ehemaligen Reichsratsabgeordneten und Führer der Deutschen und Deutschgesinnten in Unterkärnten von Personen, die keine Einsicht in die Verhältnisse der Zone haben, geglaubt und als aus sicherer Quelle stammend auch weiterverbreitet wird, woraus dann wieder die Slaven für ihre Hetze Material schöpfen. Daß solches unserer gerechten und sicheren Sache schadet, braucht wohl nicht bemerkt zu werden. Im Namen aller treuen Kärntner des Bezirkes Völkermarkt stelle ich die höfliche wie auch dringende Bitte, wenn Euer Hochwohlgeboren unsere Zuversicht schon nicht teilen, Ihre Ansicht wenigstens mit einer gewissen Vorsicht für sich zu behalten, da Sie ja selbst einsehen müssen, daß derartige Urteile über den Ausgang der Volksabstimmung unserer Sache schaden und dem Feind nur Nutzen bringen können. Ich füge noch hinzu, daß Ihre Meinung in Brückl einige Stunden darauf Gegenstand einer heftigen Debatte in einem Eisenbahnwagen war.

Brückl, 30. 4. 1920. Lenz Meßner m. p.

IX.

Meßner Nageletu:

Prepis.

Euer Hochwohlgeboren!

Bestätige den Empfang Ihrer Zuschrift vom 2. Mai l. J. Daß gerade ich Ihnen dies schreiben mußte, liegt in der Natur meines Dienstes. Es lag mir fern Ihnen eine Zurechtweisung zu erteilen, es lag mir auch fern Ihnen eine Marschroute vorzuschreiben, ich habe lediglich im In-

teresse der Kärntner Sache die wenigen Zeilen geschrieben, weil ich sie schreiben mußte.

Entschieden muß ich zurückweisen, daß mich Euer Hochwohlgeboren als Sprachrohr einer Clique, die des Kesseltreibens gegen Sie noch immer nicht genug getan hat, bezeichne.

Damit auch Euer Hochwohlgeboren überzeugt werden, daß ich nicht das Sprachrohr einer Clique bin, werde ich nur die Personen nennen, die mir Ihre Gespräche mitgeteilt haben. Es sind dies Herr Hans Roscher, Holzhändler Höfferer und Frau Rothardt, also Sie sehen alle Personen, die auch zu mir in keiner Beziehung stehen.

Die Äußerung, die ich meine, ist die, daß Euer Hochwohlgeboren im Gasthaus Roscher gesagt haben, die Südslaven gewinnen auf jeden Fall die Abstimmung und wenn auch die Deutschen gewinnen sollten, so kommen dann die Slaven mit den gesammelten Unterschriften und das Gebiet ist nochmals verloren.

Ich glaube, daß ich zur Genüge Aufklärung gegeben habe, wozu ich durchaus nicht verpflichtet war und zeichne mit aller Hochachtung

Brückl, am 3. Mai 1920. Meßner.

X.

Pesnik Dollinger piše Glantschnigu:

Prepis.

Lieber Herr Glantschnig!

Eigentlich sollte ich Sie als „Andreas Hofer“ betiteln, weiß jedoch nicht, ob Sie den neuen Koroschetz schon gelesen haben. Für Ihren Brief vom 21. d. M. aufrichtigen Dank! Nach den neuesten Anzeichen dürfte unsere Heimkehr bald zum Marsche rüsten. Hier sind die neuesten Nachrichten folgende:

1. Vor ein paar Tagen wurden 60 Serben und 30 Mazedonier nach Lavamünd kommandiert. In Unterdrauburg gerieten sie mit den Jugoslaven in Streit und wurden, ehe sie Lavamünd erreichten, entwaffnet und zurückgeschickt.

2. Wurde die neue Ortspolizei von Lavamünd und Pustritz für morgen nach Völkermarkt berufen und ist deren baldiger Dienstantritt zu gewärtigen.

Domovina pozdravlja svojega kneza, a ti plačš . . . stočš . . .

Ne gledaš svojega ljudstva, ki si ga nosila stoletja . . .

Sem od severa brije mrzla burja, noseč svobodnemu ljudstvu žalosten glas o izdajstvu — suženjstvu . . .

* * *

Pa zadnja ura še ni odbila . . .

Narod leži uničen na tleh, a še stoje starodavne priče nekdanjega bleska in sijaja . . .

Tiho in nemo se vzdiga tam nad gričem slavni Krnski grad, samozavestno se ozira tja po ravnini, saj je videl že marsikaj in pozna silo naroda. Čaka, da sprejme v se narodnega kraljeviča, ki je že vstal . . .

Vojvodski prestol — osramočen, a ne uničen od sovraga — hoče videti svobodnega poslednjega od zaničevanega ljudstva, čaka, da ga zasede oni slavni junak — osvoboditelj, ki ga tako željno pričakuje tlačena raja . . .

Bil je že blizu . . . a se je vrnil . . . ! zakaj??

* * *

Bliža se dvanajsta ura . . . ! Praznovanje povsod . . . !

Tukaj v šumu in hrupu — tam tiho, prikrito, tajno . . .

Po širni poljani se odpirajo grobovi, iz katerih vstajajo duhovi slavnih naših pradedov. Vstajajo k praznovanju . . . !

A kakšno je praznovanje duhov . . . ?? Ni to ono vrvenje, ni to oni blesk, ki ga je gledala

domovina zadnje dni!! Praznik duhov je le dan bolesti — tuge — nesreče . . . !!

Duhovi svobodnih slovenskih kmetov korotanskih iz onih slavnih dni, ko so sami umeščali svojega vojvoda, so vstali v teh slavnostnih dneh k praznovanju! Domovini v opomin, da jim je težka domača zemlja, dokler veje nad njo nesvoboden duh . . .

Po gosposvetski ravan se pomikajo temne, neme postave . . .

To je praznovanje duhov . . . !!

Veter tuli, šibi se drevje — drugače molk — tišina . . . !!

Le tam iz lin starodavne gosposvetske cerkve se oglašajo po dolgih presledkih slavni gosposvetski zvon — votlo, zamolklo . . .

Enakomerni njegov glasovi plavajo tja proti jugu, kjer vlada svoboda . . . Ni vsakemu znan ta glas, le kdor ga pozna, v tistega srcu najde globok odmev . . .

Dvanajsta ura teče . . . ! Žalostneje udarja zvon — glasneje, silneje . . . ! To je zadnji pokus, zadnji opomin . . . !

Pa glej!! Tam na severu se bliska — se sveti! Ali že vstaja zora . . . ? Ali se že dviga solnce . . . ? Narod se je predramil, trumoma vstaja, hiti, se zbira, da gleda blišč . . . !

Po vseh hribih začne žareti — to so kresovi svobode . . . !

Povzročili so jih duhovi iz starodavnih dni . . . !

Iz daljave se sliši glas trobente . . . !! Prihaja bliže!

Podlistek.

R. Pak:

Gosposvetski zvon.

Domovina se potaplja v morje veselja — mogočni, silni valovi butajo ob steno, za katero vlada žalost — suženjstvo . . .

Gosposvetska ravan, zakaj se je vgnezdila danes v tvojih domovih taka tišina in puščoba? Zakaj ni pestra danes tvoja obleka — zakaj se ogrinjaš in skrivaš v žalno haljo . . . ??

Boli te . . . mori te obup . . . !!

* * *

Ti zibelka Slovenije si danes zapuščena — pozabljena!!

Ne vali se danes proti tvojemu središču iz vseh strani širnega Korotana brezštevilna množica zvestega ljudstva, ne gnjete se ob vznožju Krnskega gradu narod, da se pokloni svojemu vojvodu, ni videti tam ponosnih, starih korenin iz Podjune, ne brhkih deklet rožanskih s pozlačeni kapcami in Ziljank s svilenimi rutami in „kratkimi jankicami“??

Zapisana si Gosposvetska ravan smrti — pogubi . . . !!

Oplašeno ljudstvo se boji grobelj, ki pokrivajo kosti očetov, odganja ga zamolklo krakanje črnokrilega vrana, ki je zagospodaril nad grobovi . . .

Smrt . . . ! Groza . . . !

Nekdaj tako slavna gosposvetska ravan si danes dolina smrti . . . !

nichts zufrieden und für eine gemeinsame ernste Arbeit bleibt nur eine schwache Minderheit übrig. Leider, leider, jedoch läßt sich diese Erscheinung nicht vertreiben, doch hoffen wir, daß sie verschwindet, wie sie gekommen ist.

Von der Versammlung in Klagenfurt hatte ich vorher keine Kenntnis, es ist mir leid, daß ich nicht dabei war.

Erwidere Ihre Heimatgrüße auf das herzlichste und freue mich auf unser nächstes Wiedersehen!

Ihr ergebener Dollinger.
Allen Ihren Mitarbeitern ein kräftiges
26. 1. 20. „Kärntnerheil!“

XI.

... Herr von Gutmannstal sagte zum Herrn Hermetter in St. Margarethen, daß die Abstimmung nur eine formelle Sache sei. Bei der Abstimmung sollen falsche Stimmzettel verwendet werden und der italienische Prinz soll von den Südslaven 10 Millionen Kronen versprochen bekommen haben, wenn er dieses Vorgehen von Seite der Südslaven duldet und vertuscht.

Treue Heimatgrüße Burg.
Burg = Weiß v Velikovec.

XII.

... „Hofrat Maierhofer ist wohl jener, welcher die größten Sünden für die jugoslavische Bewegung am Kerbholz hat. Pfaffen, Lehrer, Bürgermeister trieben seinerzeit unter seinem besonderen Schutz die ärgste Agitation, die jetzigen hiesigen politischen Beamten waren von ihm großgezogen, allerdings haben diese Leute auch jetzt den Spieß gegen Maierhofer gedreht und so ist dem Mann, der zudem deutschösterreichischer Pensionist ist, nichts übrig geblieben, wie in unser Lager zu schwenken. Ein besonderes Vertrauen kann aber diesem alten Jesuiten nicht entgegengebracht werden.“ ... Drau.

* * *

Kakor znano, je bil dvorni svetnik Maierhofer, čeravno Nemeč, pravičen uradnik stare Avstrije. Tudi je znano, da je ob razsulu Avstrije se pripoznal kot nemški Avstrijec in da se je njegov sin Jožef vojskoval pri folksveru. Da Pinteritsch (Drau) tako denuncira tega moža pri „national-pol. Ausschuß-n“, ki je bil gotovo vzoren uradnik stare Avstrije, izvira iz starega sovraštva Pinteritscha, ki ne more pozabiti, da je izgubil danes vso politično moč in skuša sedaj najti krivce. Če pa pomislimo, da je ravno Maierhofer bil tisti mož, ki je rešil Pinteriča gospodarskega poloma takrat, ko mu je voda že v grlo tekla in je bil prisiljen prodati poslopje okr. glavarstva državi, moramo reči, da je nehvaležen.

Neotesanost in surovost tega človeka že dolgo poznamo, saj se lahko najdejo priče, ki bodo potrdile, da se je Pinteritsch pred vojno opetovano izrazil: „Alle windischen Pfaffen soll man totschiagen.“ Če bi bil ta mož količkaj previden, bi danes molčal, ker se mu lahko pripeti, da ga kdo tako udari po trdi politični buči, da bo imel zadosti in bo „mundtot“. (Dalje sledi.)

Pismo stare prijateljice Mirove.

Vel. Gaber, dne 8. julija 1920.

Mili rojaki Korošci, drage sorojakinje koroške!

Pazno zasledujem v „Miru“ gibanje koroških Slovencev. Kako mi je srce zaplakalo, ko je bila moja ožja domovina, Ziljska dolina, priklopljena Nemški Avstriji. Rož, dom mojega po-

Peketanje konjskih kopit, rezget konj, vmes pa silno vpitje, vriščenje ...

Po cesti proti severu se pomika nebrojna množica ponosnih vitezov v bliščečih oklepkih z dolgimi svetlimi sulicami ...

Narod vriska, jih pozdravlja ...

To je vojska kralja Matjaža, ki je vstal in gre osvoboditi zadnje brate ...

* * *

Narod, nisi se varal v tvojih upih!

Bil si teptan, zaničevan — gojil si nade na srečno bodočnost. Tvoji pradedje so bili priča, ko se je narodna vojska pod pritiskom nasilnega tujca umaknila pod sinje vrhove skalnatih Karavank, da v času stiske zopet stopi na dan.

V tvojih srcih je tlelo prepričanje, da ne izostane osveta. Sključena stara mamica za pečjo je pripovedovala vnuku, da se skriva v domačih gorah kralj s svojo vojsko, ki pride enkrat na dan, da izpodrine suženjstvo — prežene noč ...

Izpolnilo se je ...!

Danes je napačil oni čas!

Vstal je kralj Matjaž ...! Priklical ga je gosposvetski zvon ...!!! ...

kojnega očeta, ki je skoraj vse svoje veliko premoženje žrtvoval za procvit slovenstva, tako da je moral zopet učiteljevati in sicer tu na Kranjskem, naj bi tudi Nemeč ugrabil? Podjunska dolina! Kako se te z veseljem spominjam, akoravno mi je bilo usojeno le kratko bivanje tam. Ti naj tudi zapadeš tistemu, ki te je vedno smrtno sovražil?

Ne, tisočkrat ne, poznam te dolina Podjunska, najbolj si bila prebujena v tužnem Korotanu. Drhti mi srce bojazni, in pričakovanja odločitve, toda Rožani, zanesem se na vas! Izšlo je od vas veliko slovenskih mož, ki so delovali za narod, n. pr. Einspielerji iz Sveč i. dr., ne boste prepustili svoje zemlje tujcu!

Poznam vas Podjunčani! Tudi vi ne boste hoteli hlapčevati Nemcu, preveč ste zavedni.

Najbolj se pa zanesem na drage sorojakinje, ki tako neustrašeno greste v boj, kako ponosna sem na vas, ko čitam vaše dobro uspele prireditve. Priporočam Bogu srečen izid, vse pa najlepše prosim: „Storite na dan plebiscita svojo narodno dolžnost in pokažite celemu svetu:

Da smo tudi mi Slovani,
da slovensk' je Korotan;
narod naš dokaze hrani
jezik naš i duh i stan!“

Bog i sreča junaška z Vami!
Marija Wigele.

Shod v Dolini

je v nedeljo, dne 4. julija 1920 nad vse krasno uspel. Toliko ljudstva Dolina še ni videla, — bilo ga je okoli 5000. Kar vrelo je od vseh strani peš in na okrašenih vozovih, dokler niso ob zvokih godbe skupno prikorakali naši mili bratje in drage nam sestre iz Podjune.

Prišli so iz raznih krajev, kar so pričale razne okusno izdelane tablice z napisi, najlepša med njimi iz Slov. Šmihela. Iz Železne Kaple so prišli godci iz Črne pa dekliska zveza z zastavo. Vso to množico sta pozdravljala dva slavaloka z iskrenim: „Dobrodošli“ in ponosno je gledala nanj raz visokega mlaja plapolajoča trobojnica.

Po prvih mašah se je uvrstil običajni sprevod z Najsvetejšim ob mnogobrojni udeležbi vernega ljudstva. Vodil ga je mil. g. prošt Gregor Einspieler z asistenco, na kar je bila slovesna sv. maša na prostem. Pri obhodu, kakor pri sv. maši, je po požrtvovalnosti grabštanjskih pevki in pevcev pomnoženi domači pevski zbor prepeval prav lepe evharistične in Marijine pesmi. Z himno „Lepa naša domovina“ se je zaključil prvi del slavnosti, na kar so vrli godci otvorili njen drugi del.

Prišel se je ljudski shod, na katerem je kot prvi govoril g. dr. Čemer iz Roža. V svojem političnem govoru je pojasnjeval, da, ako smo se doslej borili in trpeli le za laž, da se borimo poslej tembolj za resnico, v sv. boju plebiscita. Srčno je pobijal vse politične ugovore zlasti glede Srbov. Drugi govornik g. župnik Arnuš iz Kotmare vasi nam je v svojem izvrstnem gospodarskem govoru na podlagi nemških izjav in časopisov v smešni in hkrati globokoresni obliki narisal obupni položaj Nemške Avstrije, in v primeri z njo dosti ugodnejši položaj Jugoslavije. Sledila sta še dva navduševalna govora g. dr. Lenarta iz Maribora — ker je bil g. dr. Medved žal nujno zadržan — in priprostega kmečkega dekleta iz St. Petra na Vašinjah. Ljudstvo je vse govore z napeto pozornostjo poslušalo in z navdušenimi medklci in ploskanjem naznanjalo, da so mu govorniki govorili iz srca. Ljudstvo se kar ni moglo ločiti od kraja in žal je bilo vsakomur, da je shod tako hitro minul. Ko se je še stavilo vprašanje, kam se bomo odločili, je močno zaoril iz množice en glas: Za Jugoslavijo! S tem se je krasno uspeli shod zaključil.

Med govori in pri prosti zabavi so med seboj vrolo tekmovali slov. šmihelski pevci in godci iz Železne Kaple.

Popoldan je bil lep in pomemben prizor: „Vstajenja naproti“. Vsi so bili s prireditvijo zelo zadovoljni in se zato tem potom iz dna srca zahvaljujemo gg. govornikom in vsem sodelavcem za trud, ki so ga darovali na oltarju našega dobrega ljudstva, za njega časni in večni blagor. Dolinska prireditelj je bil velikanski kres v čast sv. Cirilu in Metodu, ki je ogrel tudi naša srca za svetinje teh blagovestnikov: za krst in svobodo zlato.

Iz cone B.

Celovec, dne 14. julija 1920. (Izvirno poročilo.) Včeraj zvečer so zasedli celovski invalidi Bismarckschule in začeli razgrajati zoper vodjo te invalidne šole, profesor Königstorferja. Sklicali so velik shod, katerega se je udeležilo

približno 400 oseb. Med govorom so zelo oestro napadali Königstorferja, slišale so se besede: Gauner, Einbrecher, einsperren, aufhängen! Govorniki so obdolžili Königstorferja poneverbe in goljufije. Očitano se mu je, da je zakladal z blagom invalidov najuglednejše družine v Celovcu. Trdilo se je, da nosi gospa okr. glavarja dr. Kometterja še danes čevlje, katere je dobila iz invalidne šole zastonj. Nadalje, da bivši deželni predsednik grof Lodron še danes ni plačal čevljev, katere je tam sprejel; nadalje, da je sprejel baron Künburg čevlje itd. Soc. dem. podžupanu Pressienu se je očitano, da je plačal za obleko za celo svojo družino (9 oseb) 230 K, za eno otročjo obleko pa 19 K. O mesarju Koschitzu se je trdilo, da je dobil iz invalidne šole celo pohištvo, katerega še ni plačal, sumi se, da je plačal merodajne osebe s šunkami in klobasami. Tudi se je omenjal polkovnik Kahler, ki je dobil čevlje ... Da v Nemški Avstriji povsod smrdi, to vemo že dolgo, ali da pa tam opeharijo celo najbolj revne sloje, invalide, je pa res nezaslišano.

Vrba. (Kunšt ni so.) V Vrbi so dovolili letos iz plebiscitnih razlogov, da smejo tja priti letoviščarji. Ko so začeli na predvečer sv. Cirila in Metoda goreti kresovi, je teklo vse vrbsko prebivalstvo na Pihlerjevo ogrado, od koder je lep razgled po Rožni dolini. Tujci so Vrbljane izpraševali, kaj pomenijo ti ognji, in Vrbljani so jih podučevali, da so to nemški „Johannsnachtfeuer“, s katerimi pošiljajo Nemci iz pasa A svojim severnim bratom ognjene pozdrave! Isti dan pa so letali nemški orožniki po vrbski okolici okrog in gasili na predvečer sv. Cirila in Metoda kresove, katere so žgali Slovenci v pasu B.

Dnevne vesti.

„Umgruppierung“. Ker sta slovenska lista in „Draupost“ vse nemške nakane in može, ki agitirajo za Avstrijo, izdala, so koroški nemški generali napravili „Umgruppierung“ kakor med vojsko, kadar so bili tepeni. Bivši obč. tajnik Gröbl je prevzel kot tajnik delo notarja Rabitscha. Učitelj Paulitsch je na Mostiču in zavzema Messnerjevo mesto — tajništvo in uredništvo A. A. L. (Allgem. Agitations-Leitung). Kmečki sin Alex. Poltnig je od A. A. L. odslovljen, njegov ml. brat pa „dela naprej“. Vsi zaupniki v Velikovec in okolici poročajo Weißu, ta poročila sestavlja in pošilja vse na Mostič. Messnerja je A. A. L. odslovlila. On je prost, a v preiskavi. Sodnik Poetsch bo kmalu prišel na Mostič in prevzel vodstvo za ono stran demarkacijske črte. Za to stran ostane Glantschnig komandant. Hommerja je A. A. L. odslovlila. Nahaja se v bolnišnici v Celovcu. Doroteja Cihlo je bila od A. A. L. odslovljena. Rada bi bila zopet sprejeta in se ponuja Straubovki. Žena čevljarja Kosarja se udeležuje „političnega“ dela kot zastopnica velikovškega nemškega ženskega društva. (Pomaga pri razdelitvi letakov itd.) Jožef Glantschnig ne nastopa javno, svojim ljudem skrivaj namiguje in sicer, če kdo iz Velikovec pride v St. Štefan ali pa pošlje kakega moža iz Vovber z navetji k „ferboltarju“ Weißu. V Velikovec se bavijo z razširjanjem nemških letakov Franc Pawlik jun., Severin Wernig, Lippnig, gospa Medved in Kosar. Propagandni nemški cukur in propagandne makarone je razdelila gospa Strauß. Zaradi cukra pa so se skregali, ker reveži niso nič dobili, ampak samo „die oberen zehntausend“. V Velikovec je sedaj vedno kaj novega, če pride nova številka „Mira“.

Antanta, pridi na pomoč Nemcem!

Po neki govorici, — ne vemo, ali je resnica ali šala — so se Nemci pritožili pri antantni misiji v Celovcu, ker je nekdo odnesel nemške agitacijske spise o nemški propagandi v A. conu. Na to pritožbo so jim baje odgovorili: „Za božjo voljo, ali naj morda antanta postavi stražo pri vaših agitacijskih spisih?“ In Nemci so odšli kakor politični mački.

Relgeiz je pridno dopisovala Meßnerju in poročala o vsem mogočem. Kar pa je poročala, ni vse zrastle na njenem zelniku, ampak njena poročila so izraz mnenja velikovških „nemških“ žensk, saj je znano, da se zbirajo velikovške dame pri Straubovki in pri čevljarji Kosarjevi, kjer delajo in gonijo „velikopotezno“ politiko.

Glantschnig lovi kmete v Hudem kraju. Na zvit način hoče Glantschnig uloviti kmete. Dokaz njegovo pismo: „Vrtounig in Büsenort schmugelt mit Pferden nach Deutsch Ö. und ist jugoslaw. Agitator. Trachtet denselben bei der jugosl. Behörde ihn zu verraten, damit er durch eine jugosl. Bestrafung deutsch gemacht wird. Eine Beilage für Diex eine für Haimburg. Gruß J. Glantschnig.“

Zločin nad domovino je naslov brošuri, ki jo začne te dni razpošiljati Katoliška Liga v Ljubljani. Izvod stane 4 krone, za trgovce, kol-

porterje in vse, ki pošljejo denar naprej 3 krone 50 vin. Brošura je pisana tako poljudno in zanimivo, da je ne bo odložil nihče preje, dokler je ne bo prebral. Pokaže nam v jasni luči, kdo je razdvojil našo domovino in zanetil med nami prepir in sovraštvo. Dokazi so tako prepričevalni, da ne bo mogel nihče dvomiti nad resničnostjo vsebine — celo prizadeti, če so le količkaj voljni, bodo morali vsaj na tihem priznati svoj veliki greh, ki so ga desetletja vršili nad narodom, ga vrše in menda hočejo vršiti še nadalje. Brošura je izšla prav v času, ko se je pričelo nanovo in s podvojeno silo zločiniti nad našim narodom in je torej v resnici časovno potrebna. Naročajte jo v večjih množinah in širite jo med ljudstvo, da bo zalezala povsod, kjer je potrebna. In kje ne bi bila potrebna? Cena je to pot nekoliko višja, ker obsega brošura 6 in pol tiskovnih pol in je tiskana na najfinejšem papirju; imeli smo na razpolago samo dvoje vrst papirja in se za slabega nismo mogli odločiti, ker je vsebina trajne vrednosti. Vsa naročila je poslati na naslov: Katoliška Liga, Ljubljana.

Dopisi.

Velikovški okraj.

v **Velikovec**. Pred par dnevi me je obiskal neki Nемеc iz Celovca. Pogovarjala sva se o tem in drugem. Vprašal sem ga med drugim tudi, kaj pravijo Celovčani k dejstvu, da se je odneslo več zaupnih listov in dopisov od „National-politischen Ausschuss“ v pas A, nakar je odgovoril: „Der Fall, daß eine Propagandaleitung“ (to je namreč nemška v St. Vidu) „ihre Vertrauensleute in einem, von einem fremden Staate verwalteten und besetzten Gebiete infolge eigener Nachlässigkeit so kompromittiert hat, ist einzig dastehend und nur in Deutschösterreich möglich. Man rechnet damit, daß die Deutschen dadurch 20 % der Stimmen verloren haben. Bedenken wir nur die Folgen, die für die einzelnen Vertrauensleute entstehen können oder werden, wenn einmal das Plebiszit beendet und die Südslaven die Beweise der staatsfeindlichen Haltung in der Hand haben. Das Verbrechen des national-politischen Ausschusses diesen Vertrauensleuten gegenüber ist aber umso größer, als Deutschösterreich unter den gegebenen Umständen auf keinen Erfolg rechnen kann.“ (To se pravi, v Celovcu je javno mnenje, da je in ostane pas A jugoslovanski, zaupniki nemške propagande pa se po plebiscitu naj zahvalijo pri National-polit. Ausschussu, če bodo imeli sitnosti.) M.

v **Ruda**. (Shod in veselica.) Dne 4. julija je priredilo izobraževalno društvo shod in veselico v Lipici. Bilo je tam nad 350 ljudi. Govorili so: Dve koroški dekleti, gosp. nadučitelj Močnik in domači gosp. župnik. Nekaj novega je bil našim ženskam korajžni nastop obeh govornic, ki smo jima neprenehoma pritrjevali. Med govori je pel domači pevski zbor pomnožen z vogerškimi pevskim zborom. Igrale so se tudi tri igre. Dekleta so prav dobro igrale: „Oj ta Polona!“ Fantje ravnotako: „Krcmarja pri zvitem rogu“ in navrh še Gorenčani silno smešno igro: „V ječi.“ Spored je bil torej silno bogat, igralci zelo dobro izvežbani, toda žal: vso veselico je motil neugodno izbran prostor, ker je bližnji slap delal toliko šuma. Od shoda do shoda je večji obisk, zato pač smemo upati, da bo Ruda na dan glasovanja za vedno izbrisala madež, da je menda zelo nemčrska. Ne bo več Slovencev, ki bi se sramovali svojega slovenskega rodu. Bog daj!

v **Ruda**. (Razno.) Na dan sv. Cirila in Metoda sta gorela nad Rudo na najvišji točki Višnjaške gore dva velika kresa in oznanjala celi okolici gor do mimo Celovca, da čuvamo tik pri črti svojo drago slovensko zemljo. — Dne 11. t. m. je požar dopoldne upepelil Urbančlovo posestvo na Dobravi popolnoma do tal. Posestniku je zgorelo popolnoma vse: vsa poslopja, vsa krma, vsa drva, vsa rž, ves denar in 5 svinj in vsa obleka celi družini, ker niso mogli vsled velikega ognja nič rešiti. Ubogi pogorelec je vsega usmiljenja vreden, zato ga vsem v podporo pri-

poročamo. — God svojega prvega narodnega kralja se je dostojno praznoval. Pri božji službi je bilo precej ljudstva, veliko več, kakor kdaj prej ob godovih cesarjev. Ljudstvo pač kmalu čuti, kdo mu je prinesel prostost in čast. Prej smo bili Slovenci trepi, bindišarji in vse mogoče, tuji pa gospodje; sedaj pa smo Slovenci na svoji zemlji svoji gospodje.

v **Rinkole**. Kar nenadoma je vzela smrt našega dolgoletnega cerkovnika Luka Davida pd. Kropivnika, v petek 25. junija s seboj. Rajni je bil miroljuben in dober sosed. V času potrebe je vedno stopil v boj za vero in narod. Bil je star naročnik „Mira“. Da bi tudi otroci njegovi ostali zvesti veri in narodu, kakor on, do smrti! Počivaj v miru!

v **Rinkole**. S 15. junijem smo dobili tudi mi pošto, oziroma poštnega sela, kateri nam prinaša trikrat na teden pošto iz Pliberka in sicer vsak pondeljek, sredo in petek.

v **Galicija**. Dne 26. junija smo spremili k zadnjemu počitku vdovo Marijo Kocijan, mater predsednice tukajšnjega Ženskega društva. Ni ji bilo usojeno dočati tistega srečnega dneva, katerega že nestrno čakamo vsi zavedni slovenski Korošci in katerega je tudi ona težko čakala, da bi mogla oddati svoj glas za ljubljeno Jugoslavijo. Vrli slovenski mamiči bodi zemljica lahka!

v **Suha**. Na gradu so na Petrovo šolo odprli in zraven zelo lepo slavnost priredili. Ljudem se je zdelo vse kakor sanje, ko so prosto stopicali po nekaj mogočnem gradu. Ne čudite se, dobri ljudje, da je prišlo tako! Vaši predniki so pred sto in sto leti vzdihajoč, tu in tam med žvižganjem grajskega biča, prinašali in dovažali kamenje in druge stvari za stavbo. Sedaj se plačuje njihovo trpljenje. Njihovi potomci uživajo sad njihovega dela. Tako se na svetu vse plačuje in vračuje.

v **Suha**. Med dolgo vojsko so strehe naših gospodarjev veliko trpele. Dreves, iz katerih bi „šinteljne“ napravili, nimajo. Zatorej je pa za celo okolico velika dobrota, da dobijo naši gospodarji od oskrbništvu suškega gradu pripraven les za šinteljne, da si strehe popravljajo. Samo ne preveč zahtevati, ker je preveč prosečih!

v **Tinje**. V nedeljo, dne 25. julija 1920, boče v Tinjah ljudska veselica z dvema gledališkima igrama, govori, petjem, srečolovom itd. Ob 14. uri, ko pride izletniški vlak v Rikarj vas, se bodo slovesno otvoril dravski most Kamen—Tinje ter bodemo tamkaj pozdravili naše zavedne Korošce z desnega brega Drave in skupno odkorakali na veselični prostor k Greg. Jamniku, pd. Smolniku v Tinje.

v **Libeliče**. Celo vas „Srenje“ je pokupil nekaj libeliški grad. Kjer zdaj pravimo na „hofu“, reklo se je nekaj pri Peterku. Pod Peterkom je bila Jurijeva kmetija. Poslopje je popolnoma izginilo. Od lepe Stravnikove kmetije stoji še samo hlev. Podrli so eno grajsko bajto, dve hofovski bajti in Brančurnikovo bajto. Na gorah je kupil grad Jabornikovo kmetijo z Vrhovsko bajto in lepo Visočnikovo kmetijo. Tudi tukaj so podrli Breznikovo bajto. Podrli so hiše in bajte, sedaj pa ni stanovanj. Naše ljudstvo pričakuje od agrarne reforme, da dobi vsa ta posestva, katera je nekaj kmet vsled žalostnih gospodarskih razmer prodati moral, nazaj. Kjer je bilo nekaj veselo vaško življenje, cvili električna žaga, kateri streže reven in lačen delavec. Sploh kažejo obsežna gospodarska poslopja, posebno pa lepo stavljene kašte (žitne shrambe), da je kmečko gospodarstvo bilo nekaj dosti na boljšem kakor dandanes.

v **Libeliče**. Ženske znajo po svoje tudi včasih kakšno pametno povedati. „Kaj le imajo ljudje toliko proti Srbom,“ začela se je hudovati neka kmetica, „ko pa vendar nikomur niso kaj hudega storili?!“ Ko se je moj brat ženil, so mu čudno odgovarjali, naj ne vzame sedanje svoje žene. Vse mogoče so si izmislili, kakšna je. Pa vendar ni srečnejšega zakona, kakor je med njima. Tako bodemo tudi mi Slovenci pri Srbih srečni. — Potem kakšno hujskanje je bilo proti Rusom?! Da so divji, pijanci, da oči njetnikom iztaknejo itd.

Ko je šlo za to, da dobimo ruske ujetnike na delo, rekla je tam doli ova, da rajši naj na polju vse segnije, kakor da bi vzela Rusa na delo. Ko pa je pozneje le vzela Rusa na delo, treba je bilo pisarij, da so jih narazen spravili. Sploh ni bilo boljših in mirnejših delavcev, kakor so bili tako razglašeni Rusi. Nič ni drugega kakor grda nemška hujskarija! Ves vojskin čas so Nemci proti Srbom hujskali in sedaj, ko gre za glasovanje, nadaljujejo svoje lažljivo delo.“

v **Reberca**. (Pogreb. — Kres sv. Cirila in Metoda.) Na praznik sv. Petra in Pavla pred dopoldansko službo božjo je bil na župnem pokopališču pokopan tukajšnji kmet Matevž Hobel pd. Černezelj v Podkraju. Pred kakimi desetimi leti se je pri požaru na Preboju, kjer je pomagal gasiti, močno prehladil in od tega časa je vedno bolehal. Lansko leto v juniju je resno obolel, pa kmalu zopet okreval in že se je zdelo, da je izven nevarnosti. Toda Bog je drugače sklenil. Dne 26. junija 1920 je zatisnil oči za vselej. Bil je vzoren kmetovalec, skrben oče, odločen in zvest kristjan in vrl narodnjak, odbor-nik belske občine in cerkveni ključar na Reberci. Zapušča vdovo in več otrok različne starosti. Kako priljubljen je bil, je kazala velika množica ljudi, ko se je zbrala od vseh strani, da ga spremlja k zadnjemu počitku. V svojem nagrobnem govoru je g. komendator Žák priporočal vrline rajnega v zglede. Domača zemlja naj mu bo lahka! Černezeljovi rodbini odkritosrečno sožalje! — Dne 4. t. m. zvečer so prižgali naši fantje in moške visoko nad Reberco pri kapelici sv. Roka na čast slovanskima apostoloma sv. Cirilu in Metodu velik kres, ki se je moral daleč na okrog videti, streljali iz topičev in prepevali narodne pesmi. Od kapelice, od koder se nudi na vse strani naravnost krasen razgled, se je videlo nad 100 kresov v okolišju. Tovarniški uradnik g. Lapajne ml. je govoril zbranemu ljudstvu navduševalen govor, v katerem je povdarjal sijajno zmago, ki nas čaka pri plebiscitu. Tudi v vasi sami je vladalo veliko navdušenje in dekleta so v pozno noč prepevala narodne pesmi. Bil je to res prav narodni praznik!

v **Guštanj**. (Kmečka zveza.) V nedeljo, dne 11. julija 1920, se je ustanovila za župnijo Guštanj podružnica Kmečke zveze. Ob napeti pozornosti zbranih kmetov, kmetič in delavcev je pojasnjeval g. urednik Marko Kranjc iz Maribora temeljne pojme o ustavi, o parlamentu, o bolečinah kmečkega ljudstva ter o uspehih, katere je priborila kmečka zveza kmetu in delavcu itd. Za predsednika K. Z. je bil med velikim odobravanjem izvoljen kmet Beno Kotnik pd. Lubas iz Podkraja; v odboru pa so zastopani vsi kraji guštanjske župnije, in vsi sloji kmečkega stanu, tudi naše kmetice! Pri razgovoru, kako pomagati po toči oškodovanim, je g. urednik Kranjc ugotovil, da je „Kmečka zveza na Prevaljah“ že storila odločne korake pri deželni vladi v Ljubljani, da se koroškemu ljudstvu, ki je trpelo vsled toče, priskoči primerno na pomoč! — Kmet, pomagaj si sam, in Bog ti bo pomagal! V slogi in v zadružništvu je moč!

v **Guštanj**. Delavska zveza se je dne 4. julija 1920 ustanovila za župnijo Guštanj. Predsednik je Lojze Glavar iz Javornika. Zvezi je pristopilo že veliko udov. Delavec in kmet se organizirata vzajemno, da vsak v svojem društvu deluje za povzdigo lastnih koristi, ne da bi zato oškodoval druge stanove!

Boroveljski okraj.

b **Hodiše**. Odkar je naš lončar Tomaž Perdacher pokazal svojo nemškutarsko barvo, mu naše ljudstvo vedno bolj obrača hrbet in tudi njega skoraj ni na dan. Dolgčas je pa le prehud; zato si je tudi naš Tomaž zopet pozelel nemškutarskih sosedov k sebi. Kako jih povabiti? To gre prav lahko. Dne 8. t. m. je spustil prav debelo dima ven pri dimniku — in sorodne duše so zavohale, da ta smrad njim velja. Kar zaporedoma so se odpirala vrata na večer in sosedi so jo pokurili k njemu. Kaj ne Tinjak, da je res? In tudi Vi Rjavčnik ne boste se upali tega tajiti,

Mariborska eskomptna banka

Glavni trg št. 141 podružnica Velikovec Glavni trg št. 141

Telefon šte. 7 (interurban). — Račun pošt. ček. urada SHS v Ljubljani št. 11.695.

Centrala Maribor.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju; dovoljuje vsakovrstne kredite pod najugodnejšimi pogoji.

Podružnica izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle.

Daje pojasnila vsak čas brezplačno. Blagajna je odprta od 1/2 9. do 12. ure in od 15. do 16. ure (3. do 4. ure popoldne).

Podružnica Murska Sobota.

Izvršuje nakazila v tu- in inozemstvo. Kupuje in prodaja devize, valute in vrednostne papirje ter eskomptira trgovske menice; akreditivi na vsa tu- in inozemska mesta.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Borovljah.

Delniška glavica in rezervni zaklad:
okroglo K 50,000.000.

Dovoljuje vsakovrstne kredite po najugodnejših pogojih.

Centrala v Ljubljani.

Podružnice:

Celje, Gorica, Sarajevo, Split, Trst in Maribor.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun.

Kup in prodaja vrednostnih papirjev vseh vrst.

Daje pojasnila vsak čas brezplačno.

červano ste čakali doma, dokler Vas ni objela tema. Kaj ne, da ste šteli tam svoje glasove? Le tolažite se, da so vsi sociji in naciji Vaši in vsi, kateri so bili od naše oblasti kaznovani; Slovencev pa potem nič več ne ostane. Tolažba je dobro mazilo, dokler se Vam ne bodo odprle oči in se boste spomnili na množico tistih, ki so pri volitvah lansko vigrəd doma ostali. In teh je več kakor polovica — in ti so naši! Zdjaj povohajte!

Jerberg. (Kres.) V nedeljo, dne 4. t. m., na predvečer sv. Cirila in Metoda, so zaplapolali na Jerbergu trije kresovi. Počastil nas je s svojim obiskom g. Brantner (Ziljan). Zelo smo bili očarani, ko smo zagledali tudi v coni B kresove; Bog živi vse zavedne Slovence onkraj črte! Radovedni smo, koliko kresov so našli to leto Vrbljani; lani smo imeli dva, oni so videli tri, ali koliko so jih našli letos, nam ni znano, ali to pa mislimo, da je imel ondotni zdravnik celo noč veliko posla, ker marsikateremu je prišlo slabo. Zapeli smo tudi par domačih pesmic in na to smo se podali h Krajncu, kjer so nam g. Brantner razložili pomen kresov in zatrjevali so nam, da ni več daleč tisti čas, ko jih bomo zopet zažgali na popolnoma osvobojenih tleh. Po kratki zabavi smo se razšli v trdni nadi, da, ko bomo čez leto in dan zopet praznovali ta dan, ter bomo gledali tja proti Gosposvetskemu polju in tudi tam videli toliko kresov, kolikor smo jih videli letos na Karavankah.

Bistrica v Rožu. (Shod.) V nedeljo, dne 27. junija 1920, zbralo se je na stotine vrlih Rožanov pod starodavno lipo sredi vasi, da tukaj v tej nekdanji nemški trdnjavi — danes popolnoma slovenski vasi — prvokrat manifestira za našo Jugoslavijo, za združitev vseh Jugoslovanov. Shod je otvoril domači g. župnik Ruprecht. Gospodje govorniki dr. Arneje, dr. Čemer, Brandtner, Špicer so storili svojo dolžnost. Med govorom je svirala godba iz Bilčovsa, Sveč in Bistrice pod vodstvom g. nadučitelja Šulca. Pevski zbor iz Sveč je pa krasno prepeval. Vsem iskrena hvala. Maloštevilni prividranci Nemci in nemčurji so pa še dan poprej pod vodstvom tovarniških uradnikov, baje po navodilu iz Celovca, zbežali v planine. Čisto prav tako. Kaj ne, gospodje Pfeiffer, Schiller itd., kje pa je Vaša dana beseda, da ne boste delovali proti Jugoslaviji? — Kaj ne, saj se poznamo — Vaša žilica ne more mirovati in Vaša častna beseda se ne more držati.

Trpite na revmatizmu in glihtičnih bolečinah? Vdrgnjenje s pravim Fellerjevim fluidom je takorekoč dobrodejno! 6 dvojnatih ali 2 veliki špecijalni steklenici 36 K. **Rabite mlo odvajajoče sredstvo?** Fellerjeve prave Elza-kroglice izvršujejo svojo dolžnost! 6 škatljic 18 K. — Zagorski sok zoper kašelj in prsne bolečine 1 steklenica 6 K. Želodec okrepujoča švedska tinktura 1 steklenica 15 K. Omot in poštnina posebej, a najceneje. Evgen V. Feller, Stubica donja, Elza-trg 67, Hrvatska. E

Krajevna zaščita otrok v velikovškem sodniškem okraju.

Vsled oblastvene odredbe „Pokrajinske državne zaščite dece in mladine v Ljubljani“ se je osnovala za velikovski sodni okraj „Krajevna državna zaščita dece in mladine s sedežem v Velikovcu.“

Naloga te zaščite ali varstva otrok je, skrbeti za vse, kar varuje, pospešuje, boljša življenje, zdravje, duševni in telesni napredek mladine ter podpira revne otroke, posebno sirote ter oblastveno skrbi za njih zdravo hrano, potrebno obleko in obuvalo, oskrbo in vestno vzgojo ter koristen in ploden poduk. Dolžnost te zaščite je tudi varovati mladino škodljivih vplivov ter pregrešnih in nevarnih okoliščin, da skrbi, da pride popolnoma zanemarjena ali pokvarjena mladina v dobre družine in poboljševalnice.

Velika in težka je naloga, ki jo stavlja državna zaščita dece.

To veliko nalogo bode mogla izvršiti torej le tedaj, ako ji bodo pomagali pri tem plemenitem delu vsi sloji po svojih močeh. Zlasti sedaj, po končani svetovni vojni, je to nujno potrebno, ker je izginilo na bojiščih ogromno število očetov in rediteljev ali pa so pomrli po bolnišnicah in

ujetniških taborih. Vseh nas je tedaj naloga, da se poprimemo tega plemenitega dela in ga nadaljujemo s podvojeno silo.

Podpisana krajevna zaščita otrok se obrača s tem do vseh, katerim je pri srcu blagor in sreča teh sirot, da sodelujejo po svojih močeh.

Dolžnost naša je, da ljubezen, ki jo gojimo do svojih lastnih otrok, povečamo in ž njo objamemo vse ostale sirote tako, kot svoje lastne otroke.

Nikdo naj ne misli, da je to nemogoče. Z dobro voljo se doseže vse.

Krajevna državna zaščita dece za tukajšnji sodni okraj sestoji iz osrednjega odbora in poverjeništev. Sedež osrednjega odbora je v Velikovcu, poverjeniki se pa določijo posebej za vsak šolski okoliš. Tajništvo osrednjega odbora uraduje v ljudski šoli v Velikovcu. Za pojasnila se je obračati na tajništvo osrednjega odbora ali pa na poverjenike.

Imena poverjenikov se javno razglase, kakor hitro bodo isti imenovani.

Krajevna državna zaščita dece in mladine v Velikovcu,
dne 21. junija 1920.

Predsednik dr. Poznik, sodn. predst., l. r.

Gospodarstvo.

Koliko smo imeli letos sejane žita?

Glasom „Trgovskega Glasnika“ je letos v Jugoslaviji stanje ozimine v hektarih sledeče. (Številke v oklepajih se nanašajo na stanje ozimine lanskega leta.)

V Vojvodinji je obsejanih s pšenico 347.645 ha (375.116); z ržjo 15.941 ha (18.894); z ječmenom 31.064 ha (24.485).

V Srbiji: s pšenico 255.605 ha (278.157); z ržjo 37.015 ha (43.645); z ječmenom 40.592 ha (40.788).

V Stari Srbiji: s pšenico 136.576 ha (138.193); z ržjo 79.348 ha (68.699); z ječmenom 61.406 ha (58.503).

V Hrvatski: s pšenico 236.283 ha (308.826); z ržjo 25.550 ha (36.315); z ječmenom 25.221 ha (36.282).

V Sloveniji: s pšenico 65.890 ha (53.535); z ržjo 44.857 ha (36.152); z ječmenom 21.850 ha (20.211).

V Dalmaciji: s pšenico 9.997 ha (9.108); z ržjo 3.312 ha (3.172); z ječmenom 4.685 ha (4.143).

V Prekmurju: s pšenico 5.082 ha; z ržjo 3.813 ha; z ječmenom 841 ha.

V vsej Jugoslaviji skupaj: s pšenico 1.057.078 hektarjev (1.162.935); z ržjo 209.836 ha (206.877); z ječmenom 185.659 ha (184.412).

Društvene vesti.

Prevalje. Dne 25. julija, ob 4. uri (novi čas), priredi kat. slov. izobraž. društvo igro „Ljubezen Marijinega otroka“ in igro „Čašica kave“. Pridite gledat.

Listnica uredništva.

Jerberg: Oglasite se večkrat! Hvala in jugoslovanski pozdrav!

Lastnik in izdajatelj: **Gregor Einspieler**, prošt v Tinjah.
Odgovorni urednik: **Otmár Mihálek**.
Tisk tiskarne Družbe sv. Mohorja v Prevaljah.

Vsem tovarišem, prijateljem in znancem naznanjamo pretresljivo vest, da je izgubil dne 8. t. m. popoldne naš dobri tovariš

Franjo Horvat

stud. med.

iz Prevalj na Koroškem pri kopanju v valovih Save svoje mlado življenje.

V Zagrebu, dne 9. julija 1920.

Slovenski medicinci v Zagrebu.

V neizmerni žalosti in potrtem srcem javljamo pretužno vest, da je naš brež vse ljubljani sin in brat, naša nada in naš ponos, gospod

Fran Horvat

ki je z vso vnemo in vzorno marljivostjo študiral VI. tečaj medicinske fakultete v Zagrebu, v svojem 22. letu izgubil svoje nadežno življenje dne 8. julija 1920, ob 4. uri popoldne, v valovih Save.

Pogreb preblyega in nepozabnega rajnika se vrši v torek, dne 13. julija, ob 5. uri pop., prenos njegovega ravno pred pol letom tudi v Zagrebu umrlega brata Maksa v skupno gomilo pa v sredo, dne 14. julija 1920, ob 9. uri dopoldne, na Mirogoju v Zagrebu.

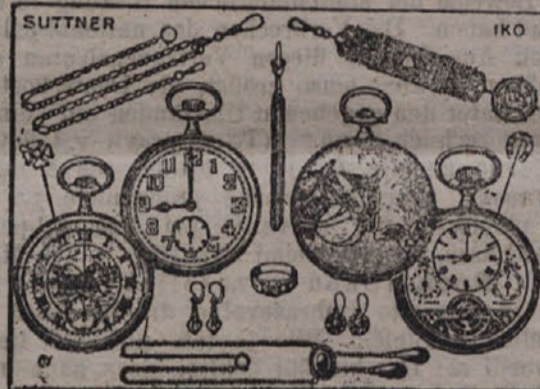
Maše zadušnice se berejo dne 13. in 14. julija v cerkvah sv. Marije in sv. Blaža v Zagrebu, na Prevaljah pa 20. julija 1920 v župni cerkvi pri Devici Mariji na Jezeru.

Predragega rajnika priporočamo v blag spomin in pobožno molitev.

Prevalje, dne 12. julija 1920.

Globoko žalujoča rodbina Horvatova.

Ena ura? katera trajno veselje povzroča?

Samo Suttner-jeva ura! Nikelnasta, po vsaki ceni, in presenečeni bodete! Tudi verižice, prstane, uhane, zapestnice, stenske ure, zapestnice z urami in vsakovrstne potrebne reči kakor: škarje, nože, doze za cigarete, nažigalnike, britve, denarnice, jedilno orodje, razna darila za krste, imendane itd., kakor tudi velika zaloga vsakovrstnih zlatih in srebrnih predmetov.

Vse dobro in cenol! Zahtevajte cenike od **H. Suttner, Ljubljana št. 977.**

Primešaj krmi Mastin!

Enkrat na teden primešaj krmi pest praška **Mastin**. Ob pomanjkanju krme, ko se uporabljajo nadomestna sredstva za krmila, pa se primeša dvakrat na teden. Prašek **Mastin** je dietetično sredstvo za vsako živino in je dobil najvišje kolajne na razstavah v Londonu, v Parizu, v Rimu in na Dunaju. Tisoči gospodarjev hvalijo **Mastin**, ko ga enkrat poizkusijo, in ga ponovno rabijo. 5 zav. praška **Mastin** zadostuje za 6 mesecev za enega prašiča ali vola.

Ako se **Mastin** pri Vas v lekarnah in trgovinah ne dobi, potem ga naročite po pošti. 5 zavojev **Mastina** K 30:50 poštne prosto na dom.

Mazilo zoper garje

(naftamazilo) uniči pri ljudeh garje, lišaj, srbečico, kožne bolezni, izpuščaje. Pri živini uniči garje. 1 lonček po pošti K 12:50.

Lekarna Trnkóczy

Ljubljana, Kranjsko, zraven rotovža.